Dosar nr. 2-865/2025
PIGD: 2-25070656-09-2-20052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 noiembrie 2025 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în următoarea componență,
președintele ședinței, judecătorul Lilia Trocin
grefieri Elena Mahu, Cozonac Angela și Mariana Lungu
cu participarea
reclamantului și pârâtului

examinând, în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Bîrliba Vitalie împotriva lui Lungu Nicolae privind:

încasarea sumei împrumutate 11 000 lei,

dobânzii de întârziere 6 740, 32 lei pentru perioada 18.05.2022-09.09.2025 și până la achitarea integrală a datorie,

indexarea sumei împrumutului și dobânzii de întârziere,

încasarea cheltuielilor de judecată taxa de stat 1209, 61 lei, cheltuielile pentru pregătirea cererii de chemare în judecată și materialelor anexate 2000 lei și

încasarea prejudiciului moral 1000 lei

c o n s t a t ă:

I. Argumentele participanţilor la proces:

1. La data de 20 mai 2025, în Judecătoria Bălți, sediul Fălești a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Bîrliba Vitalie împotriva lui Lungu Nicolae, privind încasarea sumei împrumutate 11 000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată taxa de stat 690 lei, cheltuielile pentru pregătirea cererii de chemare în judecată și materialelor anexate 2000 lei și încasarea prejudiciului moral 1000 lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul indică că, cu Lungu Nicolae a făcut cunoştinţă în anul 2020 la recomandarea rudei sale, Constantin Ursachi din ***** şi a tatălui său Bîrliba Nicolae Simion, care l-au caracterizat pe primul ca fiind un om onest şi un antreprenor la început de cale și a ales serviciile prestate de acesta pentru montarea unui sistem de monitorizare video la sucursala nr. 4 SRL „*****" din s. Răuţel, r-l Făleşti, care o conducea.

Ulterior, Lungu Nicolae cu încă două persoane au montat în timp de două zile sistemul. El a emis factură fiscală conform căreia au fost transferaţi banii companiei SRL„ *****”, administrată de Lungu Nicolae.

Pârâtul adesea venea la sediul sucursalei pe care o administra să se intereseze dacă funcţionează sistemul conform aşteptărilor şi chiar pur şi simplu când era în trecere. Devenise buni cunoscuţi, aveau şi careva teme comune de discuţie, se felicitau cu ocazia zilei de onomastică. La fel, l-a recomandat ca bun specialist la mai mulţi agenţi economici locali, primari, unii dintre ei au şi contractat serviciile acestuia. El în repetate rânduri i-a mulţumit verbal şi era recunoscător pentru că l-a ajutat în acest mod. I-a permis chiar să afişeze logoul companiei sale, care se ocupă de monitorizarea video, la complexul agroindustrial din s. Răuţel pe care îl conduce.

În luna decembrie 2021 a decis să extindă sistemul de monitorizare video şi a solicitat de la mai multe companii de profil: SRL „Video Sequrety”, SRL „Slider” altele inclusiv şi SRL„K&K Rescator -com" oferte de preţ, însă l-a ales pe pârât şi SRL „*****”, care a executat lucrările, a înaintat actul de predare primire a lucrărilor, a emis factura fiscală EAA008318383 din 29.12.2021 şi au fost achitate serviciile la data de 14.01.2022.

Nu cu mult timp după aceasta, la data de 12.05.2022, pârâtul a venit la sediul complexului şi a rugat agentul de pază să-l informeze că a venit în vizită. Când s-a eliberat a coborât la el. După câteva cuvinte schimbate, pârâtul l-a rugat să-i dea de urgenţă 11 000 lei pe termen de o săptămână, până când rezolvă problemele spontan apărute la întreprinderea sa, explicând că conturile companiei SRL„*****” sunt blocate de fisc şi bănci etc., şi că nu poate achita muncitorii cu care lucrează, i-a spus că nu are cash, însă el l-a rugat în mod repetat să-i împrumute bani, asigurându-l că nu durează nici măcar o săptămână până ce îi întoarce, că nu va avea nici un deranj referitor la aceasta. Pentru a-l ajuta, i-a spus că poate să-i transfere pe card suma de 11000 lei. Lungu Nicolae s-a bucurat şi îndată a mers la maşină să ia cardul bancar, dar nu l-a găsit. S-au înţeles să-i transmită rechizitele cardului şi să-i transfere suma de bani prin transfer P2P. La ora 16:57 aceeaşi zi i-a transmis poza cardului său MAIB pe Viber, dar nu a văzut acel mesaj. În jurul orei 18:30 l-a anunţat agentul de pază că Lungu Nicolae îl aşteaptă la intrare. A coborât la el, moment în care a văzut că a transmis poza cardului său bancar cu codul IBAN ***** luna şi anul valabilităţii 05/26, titularul cardului - Nicolae Lungu, numărul cardului - *****. A introdus rechizitele cardului în aplicaţia telefonului, a verificat corectitudinea codului IBAN introdus şi a efectuat transferul. Apoi i-a arătat ecranul telefonului în sens că a reuşit transferul, doar că la el din careva motive nu se vedea înştiinţarea de creditare a contului său. Pârâtul a spus că merge la cel mai apropiat bancomat să extragă banii şi respectiv să-şi rezolve problema urgentă cu care venise şi că îl telefonează când va vedea transferul. După câteva minute, la ora 18:54 a transmis prin „Viber” o poză de pe ecranul telefonului său şi un mesaj pe viber menționând că a primit, precum că i-a venit confirmarea recepţionării sumei de 11000 lei pe care cu succes i-a transferat-o.

După o săptămână, pârâtul nu a venit să întoarcă datoria, nici nu a telefonat. După două săptămâni l-a telefonat şi i-a amintit de banii împrumutaţi, însă i-a spus că nu a putut rezolva cu conturile companiei şi l-a rugat să-l mai aştepte câteva săptămâni. După acel moment a mai venit la sediul companiei de câteva ori, explicând că mai are un pic şi rezolvă problemele cu fiscul şi băncile.

De mai multe ori i-a spus pârâtului că i-a împrumutat banii lui personal, ca persoană fizică şi nu companiei SRL „K&K Rescator- com” pe care o administrează, pârâtul spunea că ştie, dar l-a rugat convingător să-l înţeleagă şi să-l mai aştepte.

Intre-timp, i-a mai dat de lucru companiei pârâtului, comandând la el nişte servicii de permutare a unor camere video ce dorea să monitorizeze anumite zone a obiectivului, ca să-i fie mai uşor să se achite într-un fel cu datoria faţă de el. A ales compania lui în pofida faptului că la acel moment avea oferte mai avantajoase economic pentru aceeaşi lucrare.

După ce au terminat lucrul, la data de 14.07.2022, au înaintat factura fiscală nr. EAB000957787 din 14.07.2022 în sumă de 11540,63 lei, care a fost achitată în termen util la data de 16.08.2022.

De reţinut este faptul că, pârâtul a rugat să-i dea bani şi a primit suma de 11000 lei la data de 12.05.2022, înainte de momentul emiterii facturii fiscale nr. EAB000957787 din 14.07.2022 în sumă de 11 540 lei, înaintată spre plată pentru serviciile prestate şi corectate după data

primirii împrumutului. Fapt pe care pârâtul îl explică eronat în declaraţiile făcute în faţa colaboratorului poliţiei.

Din data de 17.05.2022 şi până astăzi, a solicitat verbal de nenumărate ori pârâtului să întoarcă banii pe care i-a transferat la rugămintea lui, însă mereu amânând momentul întoarcerii banilor invocând diverse motive, problemele lui personale şi a companiei lui precum că trebuie să-şi repare dantura sa şi a concubinei/soţiei, că şi-a cumpărat bucătărie nouă, că fiscul şi băncile i-au blocat conturile atât cele personale, cât şi ale companiei sale SRL,, k&k Rescator -com", că trebuie să-i achite bani SRL„Gospodarul" şi Kiktenco Nicolae, căruia i-a montat centrală fotovoltaică, că are litigii mari cu agenţi economici precum SRL„Gospodarul" al cărui administrator este Kiktenco Nicolae, căruia i-a făcut servicii şi care îi este dator cu circa 200 000 lei pentru o staţie fotovoltaică, respectiv cum Kiktenko N. îi va achita banii de îndată se va achita cu el, că suma de 11 000 lei e mică și nu e o problemă pentru el, că compania lui este deja în proces de insolvabilitate şi să mai aştepte un pic până rezolvă problema, că urmează să se înţeleagă cu administratorul de insolvabilitate al companiei sale SRL,, *****" Poleacov cum să scoată bani din companie, ca să-i întoarcă datoria etc., că vrea să facă pentru tatăl său nişte lucrări din costul cărora îi va face reducere în suma de 11000 lei care i-a împrumutat-o în mai 2022.

Ultima din variantele de achitare propuse de pârât a fost să contracteze cu tatăl său, Bîrliba Nicolae Simion, executarea de către el în calitate de administrator al SRL,, *****" a unei centrale fotovoltaice în valoare totală de 12 950 Euro şi de suma de 11000 lei dată lui cu împrumut, pârâtul se oferea să-i facă o reducere lui Bîrliba Nicolae Simion.

Luând în consideraţie condiţiile de achitare 70% avans din 12 900 euro, i-a spus să se achite mai întâi de toate cu datoriile existente, împrumutul de 11 000 lei şi apoi vor decide ce fac în privinţa centralei fotovoltaice.

În luna februarie 2025 s-a întâlnit cu el întâmplător în mun. Bălţi în incinta magazinului SRL „Panlite" unde i-a spus pentru prima dată că nu-i va întoarce banii, că el sau compania la care lucrează are careva datorii faţă de el, ceia ce este incorect. Practic trei ani de când l-a ajutat dându-i împrumut 11000 lei, dându-i de lucru şi achitându-i pentru lucrul efectuat, recomandându-l în faţa altor persoane care i-au devenit clienţi, după mulţumirile vociferate, după rugăminţile repetate să-l mai aştepte cu banii, după diversele propuneri de achitare, pârâtul într-o clipă îşi schimbă radical părerea, uită tot şi nu doreşte să întoarcă 11000 lei.

Ulterior acestu-i dialog, l-a telefonat pe pârât de mai multe ori şi nu a răspuns, aşa cum nu răspunde nici acum.

Pe data de 25.02.2025 a încercat să rezolve diferendul pe cale amiabilă extrajudiciară şi i-a transmis în scris câteva mesaje electronice în care i-a cerut să-i întoarcă suma de 11000 lei care a primit-o la 12.05.2022 şi care urma s-o întoarcă până la data de 18.05.2022. A menţionat că la momentul recepţionării cererii prealabile din 25.02.2025, trecuse un termen de circa 100 săptămâni şi nu o săptămână de când pârâtul trebuia să întoarcă banii. A menţionat că nu-i lasă altă cale decât să se adreseze la autorităţile competente pentru a-şi recupera banii.

Pârâtul a primit cererea prealabilă de achitare, a citit-o nu a negat nimic din cele scrise şi cerute de el şi în rezultat a solicitat anumite informaţii pe care i le-a oferit, dar totuşi nu a întors banii, făcând trimiteri pur declarative la careva datorii între companii.

La data de 04.03.2025 a depus o cerere la Comisariatul de Poliţie Făleşti pentru a clarifica situaţia creată şi a mai încerca o dată să rezolva pe cale extrajudiciară această problemă. A fost la Comisariatul de Poliţie unde a dat declaraţii despre ce şi cum s-a întâmplat, a fost şi pârâtul chemat şi a dat şi el declaraţii, doar că eronate.

În declaraţiile pârâtului, făcute în faţa ofiţerului de investigaţii din cadrul Comisariatului de Poliţie Făleşti, pârâtul recunoaşte că a primit la data de 12.05.2022 suma de 11000 lei de la el, însă minte că nu ar fi primit banii drept împrumut, ci că SRL „*****" i-ar fi dator pentru ceva și că personal a achitat datoriile firmei SRL „*****” faţă de SRL„*****” transferându-i pe cardul personal suma de 11000 lei.

Astfel, pe lângă faptul că pârâtul face declaraţii mincinoase el încearcă să ducă în eroare ca să scape de obligaţii şi respectiv de răspunderea penală ori acţiunile şi inacţiunile lui întrunesc mai multe elemente constitutive ale infracţiunii de excrocherie.

Dacă compania administrată de pârât ar fi oferit careva servicii SRL „*****” atunci apare întrebarea care sunt ele, când au fost executate, unde este actul de predare primire a serviciilor, lucrărilor, unde este factura fiscală, care este suma pretinsă pentru achitare.

Până la momentul de faţă, pârâtul a înaintat în calitate de administrator al SRL „*****” acte de îndeplinire a serviciilor, lucrărilor şi facturi fiscale în valoare totală de peste 113000 lei şi fiecare din ele au fost achitate integral şi în termen util, însă în cazul de faţă nu s-a procedat la fel. De ce pârâtul nu a înaintat pretenţii și nu-şi solicită pretinsele drepturi financiare în instanţa de judecată cu o acţiune contra SRL„*****”.

3. În drept cererea a fost întemeiată pe prevederile art. 43 Constituţia Republicii Moldova; art. 9, alin. (1), (2), lit. b), c), f), art. 10, alin. (1), art. 11, alin. (1), art. 15. alin. (1), art. 16. alin. (1), lit. b), g), art. 17, alin. (2). art. 19. alin. (1), (2), (5), (6), art. 20. art. 22, art. 874, art. 877, art. 942, art. art. 1979, alin. (1), art. 1980, alin. (2), art. 2025, alin. (1), (6), art. 2037 din Codul civil al Republicii Moldova; art. 4. 5, 6, 7, 8, 12, art. 38. art. 137, art. 138, art. 243, art. 253, art. 2763, alin (2) din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova, pct. 7, 8. 9 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei la soluţionarea litigiilor legate de contractele de împrumut nr. 8 din 24.12.2010.

4. Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 23 mai 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare conform procedurii contencioase, fiind stabilită ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare (f. d. 29).

5. La data de 09 septembrie 2025, în Secția de Evidență și Documentare Procesuală a fost înregistrată cererea reclamantului Bîrliba Vitalie privind completarea pretențiilor prin care a solicitat:

- încasarea din contul lui Lungu Nicolae suma de 11 000 lei,

- cheltuielile de judecată taxa de stat - 1209,61 lei și cheltuielile pentru pregătirea cererii de chemare în judecată și a materialelor anexate în sumă de 2000 lei,

- încasarea prejudiciului moral în sumă de 1000 lei,

- încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 6 740,32 lei pentru perioada 18.05.2022 – 09.09.2025 și cea până la achitarea integrală a datoriei,

- indexarea sumelor de la punctele 1 și 4, cu încasarea de la pârât.

În motivarea acesteia, reclamantul a indicat că, suma dobânzii legale de întârziere în continuare pentru perioada de când datoria a devenit scadentă 18.05.2022 și până la data de 09.09.2025 când a fost pusă pe rol cauza dată este de 6 740,32 lei.

Luând în considerare faptul că valoarea banilor 11000 lei împrumutați la data de 12.05.2022 nu este aceeași, cu valoarea celor 11000 lei de astăzi, cere ca pârâtul să-i întoarcă și diferența de valoare (valoarea banilor pierdută datorită inflației pe parcursul a circa 3 ani (f. d. 35).

6. În ședință de judecată, **reclamantul Vitalie Bîrliba** a susținut integral cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea ei. Suplimentar a declarat că, careva datorii față de compania SRL „K&K Rescator Com” nu are. Potrivit actelor de verificare ale companiei datoria este „0”. Pe motiv că pârâtul la un moment a început să nu recunoască datoria de 11 000 lei, a depus cerere la poliție, care a fost examinată, au fost chemați la Inspectorat unde au dat declarații. În declarații, pârâtul Lungu Nicolae recunoaște că a primit bani de la el, dar spune că, prin intermediul lui, persoană fizică, prin contul său bancar, transfer P2P, prin telefon, compania SRL „*****” ar fi achitat o pretinsă datorie față de el. Aceste afirmații sunt eronate, căci suma de 11 000 lei i-a dat-o pârâtului cu titlu de împrumut. O recipisă în acest sens nu a luat, din motiv că s-a făcut prin transfer și era sigur că pârâtul îi va întoarce datoria. Termenul de împrumut a fost stabilit în mod verbal cu pârâtul. La acel moment avea deplină încredere în acesta. A somat pârâtul prin intermediul aplicației „Viber”, la câteva săptămâni după acordarea sumei, la data de 18 mai 2022, însă pentru formalitate a expediat o cerere prealabilă și în formă scrisă, însă potrivit adeverinței poștale a rămas ca nerecepționată.

Din motiv că din cauza acestei situații, a avut de suferit, a pierdut încrederea în oameni, este de părerea că i-a fost cauzat și un prejudiciu moral.

Cele declarate de pârât, precum că compania SRL „Impexagro” ar fi avut careva datorii față de SRL „*****”este o metodă de a duce instanța de judecată în eroare. Este actul de verificare reciprocă a datoriilor dintre aceste companii și careva datorii reciproce nu sunt.

La materialele cauzei a anexat o flansă fotografică, captură de ecran a conversației cu Lungu Nicolae, de unde rezultă că, la data de 12.05.2022, acesta a expediat un mesaj recunoscând că a recepționat suma.

Consideră că nu poate o persoană fizică să achite datoria unei persoane juridice pentru careva servicii. Așa ceva nu a fost. A fost un împrumut bănesc la rugămintea pârâtului pentru a achita careva datorii motivând că conturile îi erau blocate, astfel i-a făcut transferul bănesc în sumă de 11 000 lei.

Compania SRL „*****”, care a fost administrată de el în acea perioadă, are un venit anulat de enorm și nu putea fi vorba ca el, ca persoană fizică să î-și asume răspunderea pentru oricare contract încheiat de întreprindere și să efectueze careva achitări pentru aceasta.

Între SRL „*****” și SRL „*****” au fost executate lucrări în sumă de 113 000 lei și toate au fost achitate, nu au fost careva restanțe, ultimul transfer fiind efectuat la data de 16.08.2022.

Deși pârâtul invocă că compania SRL „*****”, ar avera datorii față de SRL „K&K Rescator Com”, de fapt datoria e formată în ei doi, ca persoane fizice. Suma respectivă i-a transmis-o pârâtului cu titlu de împrumut, care urma să o restituie într-o săptămână. La fel Lungu Nicolae nu neagă că a primit suma de 11 000 lei.

Erau cunoscuți buni, eram în relații bune, se felicitau cu zile de onomastică, avea încredere în pârât. El nu oricui oferă cu împrumut așa sume.

7. În ședință de judecată, **pârâtul Nicolae Lungu**, a pledat pentru respingerea cererii ca neîntemeiată și a declarat că, la acel moment era administrator al SRL „K&K Rescator Com” și avea încheiat un contract de prestări servicii cu SRL „*****” pentru instalarea unui sistem de supraveghere, însă achitarea a fost efectuată parțial prin transfer. Respectiv suma solicitată de reclamant este în urma relațiilor dintre agenți și nicidecum în urma unui împrumut. La multiplele solicitări ca SRL „*****” să se achite cu datoria față de SRL „K&K Rescator Com”, reclamantul invoca că au impedimente din careva motive. Potrivit discuției, care este reflectată și în captura de ecran anexată la materialele cauzei, în luna ianuarie i-a solicitat lui Bîrliba

Vitalie să se achite integral, însă acesta tergiversa din anumite motive și deja în luna mai a efectuat transferul.

Este clar că suma respectivă nu a fost transferată cu titlu de împrumut, din mesaje se vede că Bîrliba Vitalie a spus că se achită personal dacă e urgență foarte mare, din motiv că nu a venit transferul pentru firmă.

Contractul între SRL „*****” și SRL „*****” a fost încheiat în anul 2021 și tot în acest an fost executate lucrările. Lucrări erau evaluate aproximativ la suma de 36 000 lei. Ulterior SRL „K&K Rescator Com” au efectuat foarte multe lucrări pe care reclamantul nu le recunoaște, însă la moment lucrările efectuate în temeiul contractului la care a făcut referire, în final au fost achitate. La moment, întreprinderea pe care a administrat-o se află în proces de insolvabilitate, iar administrator autorizat este o altă persoană.

Nu recunoaște că a împrumutat vreo sumă de la reclamant și nu recunoaște acțiunea.

Între ei au fost relații personale, astfel reclamantul a achitat pentru lucrările efectuate pentru el, însă acesta nu recunoaște acest fapt.

II. Aprecierea instanței:

8. Ascultând explicațiile participanților la proces, cercetând materialele cauzei, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este întemeiată parțial și urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Potrivit art. 117 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

În conformitate cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.*

În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii*.

În acord cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CEDO, *instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.*

Potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil: ”*Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.*

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară*.

Conform art. 11 alin. (1) Cod civil, *buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.*

Potrivit art. 16 alin. (1) lit. b), g) Cod civil, *apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.*

Potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, *„în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face”,* iar potrivit art. 775 alin. (1) Cod civil *„ debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei”.*

Potrivit art. 942 Cod civil, *(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.*

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

(3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru

întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

(5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere.

(6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Potrivit art. 1242 al. 1) Cod civil, *prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.*

(2) Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

(3) Pînă la proba contrară, împrumutul care are ca obiect o sumă de bani se prezumă a fi cu titlu oneros, cu excepţia cazului în care ambele părţi sînt persoane fizice care nu au calitatea de profesionist.

(4) Un contract nu se consideră contract de împrumut doar pentru că prevede un termen pentru executarea obligaţiei pecuniare, cu excepţia cazului în care împrumutatul este obligat să plătească dobîndă suplimentar la acea obligaţie pecuniară.

(5) Cu toate acestea, părţile pot conveni ca o sumă datorată în temeiul unei obligaţii existente să se plătească în viitor în condiţiile unui contract de împrumut.

Potrivit art. 1979 al. 1) Cod civil, *dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea.*

Conform art. 1980 al. 1) Cod civil, *consecinţele juridice ale îmbogăţirii obţinute în temeiul unui contract sau unui alt act juridic valabil şi eficient sînt reglementate de alte dispoziţii legale dacă acele reguli acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogăţirii, prin efectul revocării, rezoluţiunii, reducerii obligaţiei corelative sau pe alt temei.*

(2) Dispoziţiile prezentului capitol nu afectează orice alt drept de restituire sau recuperare prevăzut de dispoziţiile legale în materie de proprietate, contracte sau alte dispoziţii legale.

(3) Cu toate acestea, dacă persoana dezavantajată are:

a) atît o pretenţie pe baza prezentului capitol la restituirea îmbogăţirii nejustificate,

b) cît şi o pretenţie de reparare a dezavantajului (fie împotriva persoanei îmbogăţite sau a unui terţ) sau un drept de recuperare pe baza altor dispoziţii legale ca rezultat al îmbogăţirii nejustificate, atunci satisfacerea uneia dintre pretenţii reduce cealaltă pretenţie în acelaşi volum.

(4) Regula prevăzută la alin.(3) se aplică de asemenea dacă o persoană se foloseşte de un bun al persoanei dezavantajate, astfel încît acesta majorează patrimoniul altei persoane, iar conform dispoziţiilor prezentului capitol:

a) cel ce se foloseşte este obligat faţă de persoana dezavantajată să întoarcă valoarea folosinţei; şi

b) dobînditorul este obligat faţă de persoana dezavantajată în legătură cu majorarea patrimoniului său.

Potrivit art. 253 Cod de procedură civilă, *(1) la cererea creditorului sau a debitorului, instanţa care a soluţionat cauza efectuează, printr-o încheiere în funcţie de situaţia de la momentul executării hotărîrii, indexarea sumelor adjudecate prin hotărîrea pronunţată.*

(2) Cererea de indexare a sumelor adjudecate se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea indexării.

9. În speță se constată că, în perioada 2020-2022, reclamantul activa în calitate de administrator a întreprinderii SRL „*****”, iar pârâtul activa în calitate de administrator a întreprinderii SRL „*****”. Tot în acea perioadă între aceste întreprinderi a fost încheiat contract de prestare a lucrărilor de montare a sistemului de monitorizare video la unul din obiectele deținute de SRL „*****” din s. Răuțel, r-l Fălești.

Prestatorul SRL „*****” a executat lucrările și pentru aceste lucrări, beneficiarul SRL „*****” s-a achitat integral, precum și pentru alte contracte de colaborare între aceste întreprinderi, încât, la data depunerii cererii de chemare în judecată, careva datorii reciproce la aceste întreprinderi nu s-au stabilit, fapt ce rezultă din actul de verificare prezentat și anexat (f. d. 23).

În perioada când aceste întreprinderi aveau relații contractuale, între administratorii acestora, care sunt părțile în prezentul litigiu, s-au legat relații bune, prietenoase. Astfel, la data de 12.05.2022 în urma unei discuții între părți, acestea au convenit la un transfer bancar din partea reclamantului către pârât pentru careva necesități (f. d. 6), în sumă de 11 000 lei. Transferul a fost efectuat de la persoana fizică Bîrliba Vitalie către persoana fizică Lungu Nicolae, prin transfer, pe cadrul ultimului cu număr 4356 9600 6821 0589 (f. d. 6). Ulterior, reclamantul i-a cerut pârâtului restituirea acestei sume, acesta însă a refuzat, menționând că aceasta ar fi fost achitată întru stingerea datoriei întreprinderii administrată de reclamant, SRL „*****”, care nu s-ar fi achitat în termenul stabilit pentru lucrările efectuate în temeiul contractului încheiat cu SRL „*****”, administrată la acel moment de pârât. Această discuție între părți este reflectată în mesajele acestora prin rețelele de socializare (f. d. 12).

Astfel, din probele prezentate de reclamant rezultă că pârâtul a beneficiat de suma de 11 000 lei achitată de reclamant, însă deși i s-a cerut restituirea acesteia, pârâtul refuză s-o restituie. Iar pentru a găsi o altă soluție cu scop de a nu restitui această sumă, pârâtul a propus reclamantului, în acea perioadă când încă se afla la cârma SRL „*****”, să-i presteze servicii de instalare a unei centrale fotovoltaice, tatălui acestuia, Bîrliba Nicolae, iar, în suma de 11 000 lei, să-i calculeze o reducere.

Înțelegerea, însă, n-a avut succes, părțile nu s-au înțeles cu referire la prețul solicitat pentru aceste lucrări, astfel suma de 11 000 lei a rămas nerestituită reclamantului, care insistă la recuperarea acesteia și la dobânda de întârziere, precum și la indexarea acestei sume, la repararea prejudiciului moral.

În opinia instanței, sunt suficiente probe din care rezultă că, pârâtul a beneficiat de suma de 11.000 lei din partea reclamantului, la data de 12.05.2022, ce se confirmă prin înscrisurile prezentate de reclamant. Această sumă a fost oferită ca împrumut, care nu a fost restituită până în prezent. Astfel, în această latură, acțiunea va fi admisă. La fel se va admite și încasarea dobânzii de întârziere, doar pentru perioada în care pârâtul se află în întârziere, conform probelor prezentate.

Deși, reclamantul afirmă că, pârâtul a fost obligat să restituie suma de 11 000 lei din data de 18.05.2022, adică la o săptămână din momentul transmiterii sumei de bani ce a avut loc la data de 12.05.2022, totuși, acesta nu prezintă careva probe din care ar rezulta acest termen. Iar din înscrisurile prezentate, mesajele expediate între părți, rezultă că pârâtul este pus în întârziere din data de 25.02.2025 (f. d. 12), anume din această dată se va calcula dobânda de întârziere și, în urma unui calcul matematic pe baza celui prezentat de reclamant (f. d. 36), dobânda de

întârziere pentru perioada 25.02.2025- 09.09.2025, constituie 876, 99 lei. Anume această sumă se va încasa de la pârât în beneficiul reclamantului cu titlu de dobândă de întârziere.

Drept consecință se va admite cererea în latura încasării cheltuielilor de judecată, proporțional părții admise.

10. În latura compensării cheltuielilor de judecată se va proceda conform prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, adică se va dispune încasarea acestor sume de la pârât, proporțional părții admise.

Or, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii*.

11.În rest pretențiile se vot respinge ca neîntemeiate.

Ce ține de repararea prejudiciului moral, în opinia instanței, acesta nu și-a găsit justificare.

Or, potrivit art. 1998 al. 1) Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Astfel, la caz, pârâtul nu s-a făcut vinovat de săvârșirea unui delict față de reclamant, ca să fie obligat la repararea unui eventual prejudiciu moral, precum nici legea nu prevede, în așa cazuri, încasarea acestuia.

Reclamantul s-a adresat cu o plângere către organele de forță pentru atrage la răspundere pârâtul, acesta, însă, n-a fost sancționat, fiind stabilite, între părți, relații civile (f. d. 20-22).

Cu referire la indexarea sumelor pretinse, instanța atestă că norma legală prevăzută la art. 253 Cod de procedură civilă, prevede expres în care situații se purcede la o atare indexare, și anume în cazul în care o hotărâre, prin care s-a adjudecat o sumă oarecare, nu se execută în termenul stabilit. Astfel, se prevede indexarea acestor sume pentru perioada de când hotărârea devine executorie până la executarea nemijlocită, situație ce nu se regăsește în speță.

Cu referire la dobânda de întârziere pentru perioada din momentul depunerii cererii pe rolul instanței și până la adoptarea hotărârii, reclamantul nu a prezentat un calcul, iar instanța reține la baza hotărârii doar probele prezentate de părți, conform art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale …*

La adoptarea hotărârii, nu s-au reținut alegațiile pârâtului, precum că suma de 11 000 lei i-ar fi fost achitată în contul datoriei pentru prestarea serviciilor de către compania SRL „*****”, administrată la acel moment de către pârât, în beneficiul SRL „*****”, administrată la acel moment de reclamant.

În primul rând, cum s-a menționat mai sus, între aceste două întreprinderi, nu există careva datorii (f. d. 23).

În al doilea rând, potrivit Legii nr. 135 din 14.06.2007 privind societățile cu răspundere limitată, administratorul în calitate de persoană fizică, nu răspunde personal pentru obligaţiile societăţii, deoarece societatea comercială are personalitate juridică proprie şi răspunde pentru datorii cu propriul patrimoniu.

Administratorul poate fi tras la răspundere (civilă sau penală) doar dacă a comis abuzuri, a gestionat defectuos firma, a încălcat legea sau a dus firma în insolvabilitate prin acțiunile sale.

În temeiul celor relatate, precum și în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2), art. 236, art. 238-241 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de Bîrliba Vitalie împotriva lui Lungu Nicolae privind încasarea sumei împrumutate 11 000 lei, dobânzii de întârziere 6 740, 32 lei pentru perioada 18.05.2022-09.09.2025 și până la achitarea integrală a datorie, indexarea sumei împrumutului și dobânzii de întârziere, încasarea cheltuielilor de judecată taxa de stat 1209, 61 lei, cheltuielile pentru pregătirea cererii de chemare în judecată și materialelor anexate 2000 lei și încasarea prejudiciului moral 1000 lei, se admite parțial.

Se încasează de la Lungu Nicolae, IDNP ***** în beneficiul lui Bîrliba Vitalie, IDNP ***** suma de 11 000 (unsprezece mii) lei împrumut, 876, 99 lei (opt sute șaptezeci și șase lei 99 bani) dobânda de întârziere și 1 140 (o mie o sută patruzeci) lei cheltuieli judiciare, proporțional părții admise.

În rest cererea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Fălești).

Președinte de ședință,
Judecător Lilia Trocin